

കരിയാറ്റിയുടെ ചരിത്രം

മാർ യഹോസ്പ്പ് കരിയാറ്റി ആലങ്ങാട് 1742 മെയ് 5-ാം തീയതി ജനിച്ചു. പെലി-മരിയം ദവതിമാരുടെ മൃന്മാമത്തയോ നാലാമത്തയോ മകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് ഇളയ സഹോദരങ്ങളും രണ്ട് മുത്ത സഹോദരങ്ങളും എക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോമാ പഠനകാലത്ത് മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും മരിച്ചു. അവഗ്രഹിച്ചത് വിധവയായ അമ്മയും ഒരു പെങ്ങളും മാത്രം. കേവലം 13 വയസുപ്രായമുള്ളപ്പോൾ, 1753 ഓഗസ്റ്റ് 18-ന് അദ്ദേഹം രോമായിൽ പരിക്കുന്നതിനായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. മാർത്തോമാനസ്യാണികളുടെ കുലീനത്വം നിരിഞ്ഞ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിറ്റപ്പൻ ആലങ്ങാട് ഇടവകയിൽ വളരെ പ്രശസ്തനായ ഒരു ശ്രമാശനായിരുന്നു. സഭയെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നതിന് ആ ശ്രമാശനത്തെ സേവനവും പരിശ്രമവും ഏറെ ഉപകരിച്ചിരുന്നു. പിനീട് അദ്ദേഹം

ആലങ്ങാട്ടു വികാരിയായി. കരിയാറ്റിയെ രോമിൽ അയച്ചത് പ്രധാനമായും സുറിയാനി പരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. 1754-55-ൽ അദ്ദേഹം രോമിൽ എത്തി പഠനം ആരംഭിച്ചു. തുടക്കംമുതലേ അതീവസമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1766 മാർച്ച് 15-ന് കൾജിഷാപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. 1766 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു. 1767 ജനുവരി 23-ന് അദ്ദേഹം ആഫ്രിക്കയിലെ കേയ്പ് ഓഫ് ഗൂഡ് ഹോപ്പ് എന്ന തുറമുഖത്ത് എത്തി; 1767 മെയ് 15-ന് പോണ്ടിച്ചേരിയിലും അതേവർഷം നവംബർ 10-ന് കൊച്ചിയിലും വന്നു.

നവംബർ 15-ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കത്തിൽ തന്റെ കുടുംബത്തിനുനേരിട്ട് ദുരന്തത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു. ദരിദ്രയും വിധവയുമായ അമ്മ ഒരു കുടിലിൽ തനിയെ പാർക്കുന്നു. പിതാവും ജേപ്പംാനുജമാരും മരിച്ചുപോയി. ഏക സഹോദരി നല്ല സാമ്പത്തികനിലയിലുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ വിവാഹിതയായി ജീവിക്കുന്നു. നിരാലംബയായ അമ്മയെ കുടെ താമസിപ്പിക്കുവാൻ മകൾക്കിഷ്ടമാണെങ്കിലും അവളുടെ ഭർത്താവിന് അത് ഇഷ്ടമല്ല. പിതാവിന്റെയും ജേപ്പംാനുജമാരുടെയും മരണശേഷം കുടുംബസ്വത്തുക്കൾ എല്ലാംതന്നെ ബന്ധുക്കൾ കൈയേറി സ്വന്തമാക്കി. കുടുംബസ്വത്തിന്റെ ഒരു തുണ്ടുപുരയിടത്തിൽ കുടിലു കെട്ടി പരിത്യക്തയായ അമ്മ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിൽക്കഴിയുന്നു. പുരാതനപ്രസിദ്ധവും കുലീനവുമായ തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അവസ്ഥ മാർഗ്ഗത്താമാണ് നസ്സാണിസ്തഭയുടെ തകർന്നടിന്ത അവസ്ഥയായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയിരിക്കണം. അത് അദ്ദേഹത്തിൽ തന്റെ മാതൃഹത്തിനു ജീവനേക്കാളുപരി സ്നേഹിക്കുന്നതിന് തന്റെ ജീവന്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഉൾപ്പെരണ്ണയായി.

1768 ജനുവരി മുതൽ അദ്ദേഹം സുറിയാനി മല്പാനായി തന്റെ ജനസ്ഥലമായ ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ നിയമിതനായി. മോറൽ തിയോളജിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയമായിരുന്നു. ലോകപ്രസിദ്ധനായ ജോസഫ് അലോഷ്യസ് അസൈമാനി (1710-1782) എന്ന മാറോനീത്താ പണ്ഡിതന്റെ കീഴിലാണ് അദ്ദേഹം സുറിയാനി പഠിച്ചത്. ഉദയംപേരുർ സമേളനംവഴി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യയിലെ പാരസ്യത്യ സുറിയാനി ലിറ്റർജി വീണ്ടുകുന്നതിനു കഴിവുള്ള ഒരേ ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നാണ് അസൈമാനി തന്റെ ശിഷ്യനായ കരിയാറ്റിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ സുറിയാനി വിരോധികളായ പാതിരിമാർ, കരിയാറ്റികൾ സുറിയാനി അറിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുപരത്തി. സാമ്പത്തികമായും അവർ കരിയാറ്റിയെ തെരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് മുണ്ടാടൻ ഇട്ടിരാ മൽപ്പാനെ നിയമിച്ച് കരിയാ

റ്റിയുടെ സാമ്പത്തിക അലവൻസ് മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗം പിൻവലിച്ച ഈ പുതിയ മല്പാനു കൊടുത്തതോടെ കരിയാറ്റിയുടെ സ്ഥിതി ദയനീയമായി. 1774 ജനുവരി 16-ന് കരിയാറ്റി വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ മാരേബ്ഡോഷി (പ്രോപ്രിഗാന്താ ഫീഡേ തലവൻ)ക്ക് എഴുതി, താൻ രോമിലെ പ്രോപ്രിഗാന്തായ്ക്കയച്ച പത്തിലേരെ കത്തുകൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിയില്ല എന്ന്. അവ ദേഹം കർമ്മലീത്താക്കാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 1777-ൽ സുറിയാ നിക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആലങ്ങാടുസമിനാരി വരാപ്പുഴയിലേക്കു മാറ്റി, അവിടത്തെ ലത്തീൻസമിനാരിയോടു യോജിപ്പിച്ചതോടെ സുറിയാനി പരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും ഇല്ലാതാക്കി.

വീണ്ടും യാത്ര

1777 മാർച്ച് 18-ന് പുത്തൻകുർ തലവൻ മാർത്തോമാ ആരാമന്റെ പക്കലേക്കു കരിയാറ്റി അയയ്ക്കപ്പെട്ടുന്നു. 1778 നവംബർ 14-ന് കരിയാറ്റിയും പാരേമ്മാക്കലും രണ്ടു ശമ്മാനരാറും കപ്പൽയാത്ര ആരംഭിച്ചു. 1779 ഏപ്രിൽ 3-ന് ബ്രസീലിലെ ബഹിയാ എന തുറമുറവത്തെത്തതി. മരണകരമായ പല രോഗങ്ങളും പിടിപെട്ട അവർ ഇരുവരും എറെ സഹിച്ചു. അതെല്ലാം മാതൃസഭയെ പ്രതി ആയതിൽ അവർ സന്തോഷിച്ചു. സഹയാത്രികരും കപ്പൽ ജോലിക്കാരുമായ നൂറുകണക്കിനാളുകളും മരിച്ചുവീണു. പുതിയ ജോലിക്കാരെയും കൂട്ടി കപ്പൽ ബ്രസീലിൽനിന്ന് പോർച്ചുഗൽ ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്ര തിരിച്ചു. 1779 ജൂലൈ 18-ന് അവർ ലിസ്ബൺ പട്ടണത്തിൽ എത്തി. എന്നാൽ അതിനുമുമ്പേതന്നെ, അതായത് 1779 ഫെബ്രുവരി 17-ന് കർമ്മലീത്താ മിഷണറിമാർ കരിയാറ്റിക്കും സംഘത്തിനും എതിരെ രോമിൽ പ്രോപ്രിഗാന്താ ഫീഡേയ്ക്ക് കത്തയച്ചിരുന്നു. 1779 ഫെബ്രുവരി 27-ന് ബോംബേയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക് കാർലോ ഡി എൻ. കുരേരോ കരിയാറ്റിക്കെതിരെ കത്ത എഴുതി മെലാപ്പുർ സന്ദർശനത്തിന് എന വ്യാജേന്ദ്രാ സന്ദേത കരിയാറ്റി യാത്ര തിരിച്ച് ലിസ്ബൺിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നത്. ഫ്രാൻസീസ് സെയിൽസ് എന പാതിരി ഈ കാർലോയ്ക്ക് എഴുതി, കരിയാറ്റിയും കൂടുകാരനും നാടിലാകെ നൂൺ പ്രചരിപ്പിച്ച് വലിയൊരു തുക പിരിച്ച് അതും തട്ടിയെടുത്ത് നാടുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. എത്രയും വേഗം ഈ കാര്യം രോമിനെ അരിയിക്കണം. രോം അവർക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും അനുകൂല നടപടികൾ എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പേ രോമിനെ തടയണം. 1779 ഓഗസ്റ്റ് 26-ന് പ്രോപ്രിഗാന്താ ഫീഡേ ലിസ്ബൺിലെ നൃണാശേഷ്യായ്ക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. പോർച്ചുഗീസ് സഹായത്തോടുകൂടി കരിയാറ്റി സകല പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിച്ച് മടങ്ങിയേക്കുമെന്ന പേടിയാണ് അതിൽ പ്രതിഫലി

കുന്നത്. 1779 സെപ്റ്റംബർ 4-ന് വീണ്ടും അത്തരമൊരു കത്ത് രോമിൽനിന്ന് ലിസ്ബൻിലെ നൃണ്ണശ്യായ്ക്കു വന്നു. അതേ വർഷം നവംബർ 20-ന് നൃണ്ണശ്യായ്ക്ക് വീണ്ടും രോമിൽനിന്നും കത്തയച്ചു. ഐത്രയും വേഗം കരിയാറ്റിയെ രോമിനു പറഞ്ഞുവിണ്ണം എന്നാണ് കത്തിലെ സാരം. ആത്മാർത്ഥമായി ക്ഷണിക്കുകയാണ് എന്നു കരിയാറ്റിയും വിചാരിച്ചു. 1780 ജനുവരി 3-ന് കരിയാറ്റി രോമിൽ എത്തി. തങ്ങൾക്കെതിരെ കർമ്മലീത്താമിഷണിമാർ പ്രോപ്രഗാന്താ ഫീദേയ്ക്ക് എഴുതി. തങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന കത്തുകൾ എല്ലാം പ്രോപ്രഗാന്താ സെക്രട്ടറി റൂപിഫൻ ബോർജിയായെ അവർ ഏൽപ്പിച്ചു. കരിയാറ്റിയുടെ ഭാത്യത്തിനെതിരെയാണോ കത്തുകൾ എന്നറിയാമായിരുന്നുകിലും തങ്ങളുടെ ഹൃദയനെന്നർമല്യവും സത്യസന്ധതയും ആത്മാർത്ഥതയും പ്രതിപക്ഷബഹുമാനവും നിമിത്തം ആണ് അവർ ആ കത്തുകൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചുത്. വാക്കുവൃത്യാസം ചെയ്യുക കരിയാറ്റിക്ക് അച്ചിന്ത്യമായിരുന്നു. ഈ കാര്യം ബോർജിയായോടു കരിയാറ്റിനെന്നേരിട്ടു പറയുന്നുണ്ട്. സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയല്ല തങ്ങളുടെയാത്രയും ഭാത്യവുമെന്ന് കരിയാറ്റി വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു. ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്വന്നഹിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥയുടെയമാർത്ഥ പ്രകടനമായിരുന്നു അത്. അവർ കൊണ്ടുചെന്ന ശ്രമം ശ്രമാരെ മനസ്സില്ലാമനസ്സാടെ പ്രോപ്രഗാന്താ സീക്രിച്ചു. പ്രോപ്രഗാന്തായുടെ തലവനായ കർഡിനാൾ കസ്തല്ലി കരിയാറ്റിയോട് മുഖീയമായ ക്രൂരതയെന്നാണു പെരുമാറിയത്. ക്ഷണിക്കാതെ വന്നവർക്കു പ്രോപ്രഗാന്തായിൽ സ്ഥാനമില്ല. പട്ടികളെപ്പോലെ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ലിസ്ബൻിലേക്ക് 3 കത്തുകളെക്കിലും അയച്ച് അവിഭാഗിനിന് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയവരോടു പ്രോപ്രഗാന്തായുടെ നയം കൊലച്ചതിയായിരുന്നു. ജനുവരിയുടെ തന്മുപ്പും മണ്ണും ഏറ്റ് കൈകാലുകളിലെ വിരലുകളും മറ്റും പൊട്ടിക്കീറിയ അവസ്ഥയിൽ അവശ്രായി ചെന്നതിയ അവരോടുള്ള പെരുമാറ്റം ഭാവിയിലേക്കുള്ള ഒരു മുന്നിയിപ്പായിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ കരിയാറ്റിയുടെ ഒരു പരിചയകാരനെ യാദ്യച്ഛികമായി കണ്ടുമുട്ടിയില്ലായിരുന്നുകിൽ അന്നുരാത്രി തന്മുപ്പിൽ മരവിച്ച് കരിയാറ്റിയും പാരേമാകലും തെരുവിൽ മരിച്ചുവീഴുമായിരുന്നു. ദൈവദുതനെപ്പോലെ വന്നത്തിയ പരിചയകാരൻ ഒരു പോർച്ചുഗീസ് ആശ്രമത്തിൽ അവരെ താമസിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ 11 ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി.

പ്രോപ്രഗാന്തായെക്കുടാതെ അവർ ഭാത്യം വിജയിപ്പിച്ചേക്കും എന്നു ശക്കിച്ച അധികൃതർ അവരെ വീണ്ടും പ്രോപ്രഗാന്തായിലേക്കു നിർബന്ധപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി താമസസ്ഥകര്യം ഏർപ്പാ

ടാക്കി. ദൗത്യസംഘലത്തിന്റെ നീക്കങ്ങൾ മണത്തറിയുവാനുമുള്ള ഒരു തന്ത്രമായിരുന്നു ഈത്. മിഷൻറിമാരുടെ കള്ളപ്രചാരണവും കത്തുകളുംവഴി കമ്പളിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രൊപ്പഗാന്താ ദൗത്യസംഘത്തോട് നിഷ്കരുണ്ട് പെരുമാറി. പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ നിലപാടുമുലം നിരാശപ്പെട്ട ദൗത്യസംഘം പാപ്പായ്ക്ക് നേരിട്ട് അപേക്ഷ കള്ളും പരാതികളും സമർപ്പിച്ചു. 1780 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ കസ്തേ ലീയുടെ മരണഗ്രഹം അനേതാനെല്ലി പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ തലവനായി. പുതിയ തലവനും പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പഴയ നയം തുടർന്ന തേയുള്ളൂ. അതിനിടെ വളരെ നാടകകീയമായ ഒരു സംഭവം നടന്നു. മർഗ്ഗരീത്താ മറിയത്തിന്റെ യോഹനാൻ എന്ന ഒരു വഷളൻ പാതിരി മലക്കരയിൽ ചെയ്ത അകൃത്യങ്ങൾ നിമിത്തം പുരത്താകപ്പെട്ട് ഇറ്റ ലിയിൽ പാർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മലക്കരയിൽ താൻ ചെയ്ത അനേകമനേകം “സർക്കാരുങ്ങൾ” ആ പാതിരി പ്രൊപ്പഗാന്തായെ ധരിപ്പിച്ചു! പാവം പ്രൊപ്പഗാന്താ അതെല്ലാം വിശ്വസിച്ച് പാപ്പായെ സ്വാധീനിച്ച് ടിയാനെ അപുസ്തോലിക്ക് വികാർ ആക്കി. മെത്രാൻ പട്ടവും സീകരിച്ച് മലക്കരയെ “നനാക്കാൻ” അയാൾ പരവേശം പുണ്ടു. ഈ കാര്യം അറിഞ്ഞ കരിയാറിയും പാറേമാകലും മലക്കരയിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട് ആ വഷളൻ്റെ ചെയ്തിക്കളെ സംബന്ധിച്ച രേഖകളെല്ലാം പ്രൊപ്പഗാന്തായിൽ ഹാജരാക്കി. കാര്യ മറിഞ്ഞ പാപ്പാ പ്രൊപ്പഗാന്തായെ കണക്കറ്റ് ശാസിച്ച് നിയമനപത്രം തിരിച്ചുവാങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു ചതിപ്രയോഗത്തിലൂടെ പ്രൊപ്പഗാന്താ ആ കാര്യം സാധിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ദൗത്യസംഘത്തിന്റെ ഇത്തരമൊരു വിജയം പ്രൊപ്പഗാന്തായേയും അതിന്റെ വൈതാളികനാരെയും കൂടുതൽ മിഷൻറിമാരെയും തെട്ടിച്ചിരിക്കണം. റോമാസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സമാനമായ മറ്റാരു സംഭവം ഉണ്ടായിക്കാണും എന്നു തോന്നുന്നില്ല. മിഷൻറിമാരുടെ കള്ളപ്രചരണങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി മാർത്തേതാമ്മാനസികളെയും അവരുടെ ദൗത്യസംഘത്തയും നിരന്തരം അപമാനിച്ചിരുന്നവർക്ക് ഇതിൽപ്പരം അമളി പറ്റാനില്ല. ഇങ്ങനെന്നെയാക്കേ സംഭവിച്ചിട്ടും കരിയാറിയെയും കുടുക്കാരനെയും സംശയിച്ചതേയുള്ളൂ. അവരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിലെ സഭാചരിത്രം മറ്റാന്നായിത്തീരുമായിരുന്നു.

1780 മാർച്ച് 12-ന് മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ കാർലോ ഡി.എസ്. ക്രാദോ (വരാപ്പുഴയുടെ പുതിയ അധ്യമിനിസ്ട്രേറ്റർ)യോട് പ്രൊപ്പഗാന്താ ഒരു കത്തയച്ച് കരിയാറി, പാറേമാക്കൽ, പുനരേരക്കും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന മാർത്തേതാമ്മാ ആരാമൻ എന്നിവരുടെ ആത്മാർത്ഥ തയെയും സത്യസന്ധ്യതയെയുംപറ്റി തിരക്കി. കോഴിക്കുടിന്റെ സംരക്ഷണം കുറുക്കെന ഏതെങ്കിലും പോലെ ഇക്കാര്യംചെയ്തു എന്നു

കരുതിയാൽമതി. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാർലോ ദാത്യുസംഘത്തിനെതിരെ എഴുതിയ കത്തുകളെപ്പറ്റി മുകളിൽ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ. 1780 സെപ്റ്റംബർ 28-ന് പാദ്രോവാദോയുടെ കീഴിൽ കൊച്ചി മെത്രാനായ വിശുദ്ധ കാതറീന്റെ എമ്മാനുവേലിനോട് മാർത്തോമായുടെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ വിശാസ്യതയെപ്പറ്റി തിരക്കി. കരിയാറ്റിയും പാരേമ്മാക്കലിന്റെയും വിശാസ്യത, മാർത്തോമായുടെ ആത്മാർത്ഥമത ഇവയെപ്പറ്റിയൊക്കെയാണ് അവരുടെ ശത്രുക്കളോടു പ്രോപ്പഗാന്താ തിരക്കിയത്. “കരുത്ത വർഗ്ഗക്കാർ താഴ്ന ജാതിയായതുകൊണ്ട്” ഒരു മലക്കരക്കാരെനെ മെത്രാനാക്കുന്നതു ശതിയാണോ എന്നും പ്രോപ്പഗാന്താ തിരക്കുന്നു. ലത്തീൻമെത്രാനാരുടെ കീഴിൽനിന്ന് മലബാറുകാരെ മാറ്റിയാൽ കത്തോലിക്കാവിശാസത്തിൽനിന്നു നിപതിച്ച് വീണ്ടും പാശണ്യതയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയില്ലേ എന്നതായിരുന്നു പ്രോപ്പഗാന്തായുടെ മറ്റാരുചോദ്യം. 1781 ഡിസംബർ 18-ന് മാർത്തോമാ തന്റെ അനുധായിക ഭൂടെ പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. തന്റെ പിൻഗാമിയെ നിയമിക്കാനായിരുന്നു ഈ യോഗം. എന്നാൽ പുനരൈരക്കൃത്തിന് വഴി തുറന്നുകൊണ്ട് കരിയാറ്റി വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാം എന്ന യോഗം തീരുമാനിച്ചു. പഴയകുറും പുത്തൻകുറും തമിലുള്ള ഏകു പ്രതീക്ഷ എത്രമാത്രം സജീവവും തീവ്രവും ആയിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവാണിത്.

വീണ്ടും ലിസ്റ്റബണിൽ

റോമിൽനിന്ന് വെറുംകൈയോടെ നിരാഗരായി ലിസ്റ്റബണിൽ തിരിച്ചെത്തിയ കരിയാറ്റിയും പാരേമ്മാക്കലും പ്രതീക്ഷ കൈവിട്ടില്ല. അവർ ലിസ്റ്റബണിൽ ആദ്യം വന്നപ്പോൾ മുതൽ സാഹൃദം നടിച്ച് അടുത്തു കൂടിയ ഒരു ഗോവാക്കാരൻ പാതിരി വീണ്ടും അവരുടെ ചുറ്റും ഒഴിയാബാധപോലെ കൂട്ടി. കൂടിലബുദ്ധിയും വിരുതനും ചതിയനും നുണയനും സന്നം കാര്യം നേടുവാൻ ഏതുകാപട്ടവും കാണിക്കാൻ സമർത്ഥനുമായ അയാൾ ലിസ്റ്റബണിലെ പ്രഭുകുട്ടംബങ്ങളുടെ പരിസരത്തും മന്ത്രിമന്ത്രിങ്ങളിലും രാജസന്നിധിയിലും ചുറ്റിക്കരഞ്ഞിയതിന് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലുടനീളം താൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവരെ മെത്രാനാരാക്കണം, തന്നെ ഗോവായുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പും ആക്കണം. കയെത്താനോന്ന് എന്ന ഹാ പാതിരി നമ്മുടെ ദാത്യുസംഘത്തെ ആദ്യംമുതൽ സ്വാധീനിച്ച് ഇന്ന് പാതിരി നമ്മുടെ ദാത്യുസംഘത്തെ ആദ്യംമുതൽ സ്വാധീനിച്ച് വണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ വാക്കചാതുര്യവും ലിസ്റ്റബണി ലുള്ള പരിചയവും പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലുള്ള സ്വാധീനവും നിമിത്തം നമ്മുടെ ദാത്യുസംഘം കയ്ച്ചിട്ട് ഇറക്കാനും വയ്ക്കുന്നു, മധുരിച്ചിട്ടു തുപ്പാനും വയ്ക്കുന്നു എന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. കയെത്താ

നോസിനോടെതിർത്താൽ അയാൾ കുഴി തോണ്ടും. അയാളുടെ കുടക്കുടിയാൽ ചതിയിൽപ്പെടുത്തി നശിപ്പിക്കും. ഈക്കാരും അനുഭവത്തിലുടെ ഭാത്യസംഘത്തിനു ബോധ്യമായി. രണ്ടും കല്പിച്ച് അവർ കയ്യത്താനോസിൽനിന്ന് അകന്നുമാറി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ലിസ്റ്റബണിലെ നുണ്ണഷ്യാ അവരെ അയാളുടെ കുത്രന്തങ്ങളിൽനിന്നു സദാ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാളെ ഒരിക്കലും ആശ്രയിക്കരുതെന്ന് ആ നല്ല മനുഷ്യൻ ഭാത്യസംഘത്തെ ഉപദേശിച്ചു.

ഭാത്യസംഘത്തെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1782 ജൂലൈ 16-ന് പോർച്ചുഗീസ് രാജ്ഞി കരിയാറ്റിയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിച്ചു. തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതവും അത്ഭുതകരവുമായ ഈ തീരുമാനം കയ്യത്താനോസിനെയും മലബാറിലെ ഒട്ടനവധി മിഷണറിമാരെയും അപ്പാട തെട്ടിച്ചു. കയ്യത്താനോസിന്റെയും മറ്റും പ്രതികരണം വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതാണ്! പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രതികരണം അത്രയോന്നും അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ കരിയാറ്റിയുടെ നിയമനം അവർ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു എന്നുമാത്രം. 1782 ജൂലൈ 21-ന് കരിയാറ്റി രോമിലേക്ക് എഴുതി. ജൂലൈ 23-ന് ലിസ്റ്റബണിലെ നുണ്ണഷിയേച്ചറിൽനിന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്ക് എഴുതി. നവംബർ 5-ന് വീണ്ടും നുണ്ണഷിയേച്ചറിൽനിന്ന് കരിയാറ്റിക്കൊകൂലമായി രോമിലേക്കു കത്തു പോയി. സെപ്റ്റംബർ 7-നും 19-നും പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ കത്തുകൾ കരിയാറ്റിക്കു ലഭിച്ചു. പുറമേ അഭിനന്ദന അറിയിച്ചുവെക്കിലും ഈ നിയമനത്തെ പ്രൊപ്പഗാന്താ അതുപ്പതിയോടെയാണ് വിക്ഷിച്ചത്. 1782 ഓഗസ്റ്റ് 2-ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ കരിയാറ്റിക്കു കത്തയച്ചു. മലബാറിലെ മിഷണറിമാർക്കും വികാരി അപുസ്തോലിക്കായ്ക്കും രോം നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ഒരു കോപ്പി കരിയാറ്റി ആവശ്യപ്പെട്ടു. സെപ്റ്റംബർ 21-ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ നൽകിയ ഒരുക്കൻ മട്ടിലുള്ള മറുപടി കരിയാറ്റിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയില്ല. ഒക്ടോബർ 21-ന് കരിയാറ്റി പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്ക് അതേ വിഷയത്തിനു വീണ്ടും കത്ത് എഴുതി. ഡിസംബർ 5-ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ പഴയ മറുപടിപോലെ വരുത്തെ ഒരു കത്ത് എഴുതി. സെപ്റ്റംബർ 28-ന് കാർലോ ഡി ക്രാദോയ്ക്കും സെ. തോമസിന്റെ യോഹന്നാൻ മറിയത്തിനും (പുതിയ വികാർ അപുസ്തോലിക്ക്) പ്രൊപ്പഗാന്താ എഴുതിയ കത്തിൽ കരിയാറ്റിയുടെ നിയമനം പ്രൊപ്പഗാന്തായെ തെട്ടിച്ചു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഓഗസ്റ്റ് 28ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ കരിയാറ്റിക്കേഴുതിയ കത്തിൽ പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ മിഷണറിമാരെ ബഹുമാനിച്ചും അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതെയും പ്രൊപ്പഗാന്തായോടു നന്നികാണിക്കണമെന്നു കരിയാറ്റിയോക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കരിയാറ്റി

യുടെ ഭൗത്യം മിഷണറിമാരോടുള്ള എതിർപ്പിലും മതാരത്തിലും വിദേശത്തിലും അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതാണെന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ ആരോപിക്കുന്നു. മാർത്തോമായുടെ മാനസാന്തരവും പുനരെ കൃവും കരിയാറ്റിയുടെ മനസ്സായസമാണെന്നു പ്രൊപ്പഗാന്താ പറയുന്നു. അപ്പസ്തോലിക് വികാരിന്റെ അധികാരസംരക്ഷണം ഒന്നു മാത്രമാണ് പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ ലക്ഷ്യം. പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്ക് ഇത്തരം മൊരു അടിസ്ഥാനരഹിതമായ നിലപാടിലെത്തി ചേരുവാൻ കാരണമാക്കിയത്, മിഷണറിമാരുടെ കള്ളക്കത്തുകളെ ആശ്രയിച്ചു കൊണ്ടാവാം. വെളുത്ത തൊലിക്കാരൻ പറയുന്നതു സത്യം, കരുതൽ തൊലിയുള്ളവൻ പറയുന്നതു കള്ളം എന്നതായിരുന്നേല്ലോ അവരുടെ തത്യം. 1784 ജൂലൈ 10-ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ കരിയാറ്റിക്കെഴുതിയ കത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു, മാർത്തോമായുടെ ആത്മാർത്ഥതയും സുസ്ഥിരതയും സംബന്ധിച്ച് പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്ക് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടില്ലെന്ന്. കരിയാറ്റിയുടെയും മാർത്തോമായുടെയും ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധയതയും ആത്മീയനിലവാരവും പ്രൊപ്പഗാന്താ മനസ്സിലാക്കാതെ പോയതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം പൊള്ളവാക്കുകൾ. ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പെടുന്നത് പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധയതയും നസാണിദർശനവുമാണ്. അവരുടെ മിഷണറിമാരുടെ പ്രചാരണങ്ങൾ അവർ വിശ്വസിച്ചത് അതഭൂതകരംതന്നെ.

കൊച്ചിയിലെ വികാരി ജനറാൾ ഹാൻസീസ് കജേറ്റൻ കുതേതാ അക്കാദമിയിൽ ലിസ്റ്റബണിലുണ്ടായിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലോ രിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന പേര് കരിയാറ്റിക്കു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പോർച്ചുഗീസ് അംബാസിയർ റോമിൽ മാർപ്പാപ്പായെ ശക്തിപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിച്ച് ആദ്യത്തെ കൽപ്പന മാറ്റി എഴുതിച്ചു. മനസ്സിലാമനന്നേഡ പാപ്പാ അതു ചെയ്തെ കുലും അത്തരം ഒരു കൽപ്പന കരിയാറ്റിക്ക് അദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുക്കുകയോ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അംബാസിയറെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻവേണ്ടിമാത്രം പാപ്പാ ഒരു തന്റെ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നെയുള്ളൂ. അതിനിടെ കയെത്താനോസും അയാളുടെ സുഹൃത്തുകളും കരിയാറ്റിയുടെ മെത്രാഡിഷ്കം തടയാൻവേണ്ടി പരിച്ച പണി പതിനേട്ടും നോക്കി. ഈ കുതന്നങ്ങളുടെ എല്ലാം ചരിത്രം വർത്തമാനപ്പുസ്തകം അക്കമീട്ടു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കയെത്താനോസ് എന്ന ദുഷ്ടകമാപാത്രത്തിന്റെ രംഗപ്രവേശം തുടക്കംമുതൽ ഒടുക്കംവരെ അത്യന്തം പേടിയോടും ഉത്കണ്ഠം യോടുംകൂടിയാണ് പാരമോക്കലച്ചൻ വീക്ഷിക്കുന്നത്. എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത ഒരു വില്ലൻ! ഏതു നുണയും പറയാൻ മത്സചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത ഒരു വില്ലൻ! ഏതു നുണയും പറയാൻ മത്സരിക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത ഒരു മുഗം! പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് ഏതു

അശ്ര അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പാളിനോസിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയായിരുന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ ജുണേപ്പേ എന്ന് വായനക്കാർക്ക് വായിച്ചട്ടക്കുവാൻ സാധിക്കും. 1786 ഓഗസ്റ്റ് മാസം ആരംഭത്തിൽ ഗോവയിൽവച്ച് കരിയാറിക്ക് പനി വന്നു. ഗോവയിൽ എത്തിയ ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് വയറ്റിൽ അസുവം ബാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ണാൽ സ്കർവി (കടൽചൊരുക്കുകൊണ്ടും ഉപ്പു കലർന്ന മാംസഭക്ഷണംകൊണ്ടും പഴങ്ങളും പച്ചക്കരികളും കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ടും പണ്ട് നാവികർക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന ഒരു രോഗം) ബാധിച്ചതായി തോന്നും. അദ്ദേഹം ജീവിച്ച നാട്ടിലെ വായു അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലതായിരുന്നില്ല. ഗോവാക്കാരനായ ലുതീസ് കൊരെയാ എന്ന വൈദ്യൻ കരിയാറിക്ക് 10 ദിവസത്തേക്ക് കീനാ കീനാ എന്ന മരുന്നുകൊടുത്തു. കരിയാറിയുടെ രോഗവിവരങ്ങളും ധാതോനും ചോദിക്കാതെയാണ് അതു കൊടുത്തത്. ധാതോരു രോഗവും ഇല്ലാതെ ആരോഗ്യവാനായി ഗോവയിലെ ത്തിയെന്ന് ഗോവൻ ആർച്ചുബിഷപ്പുതനെ മലബാറിലേക്ക് എഴു തിയറിയിച്ചിരുന്നു എന്ന കാര്യം ആരും മറക്കരുത്! പനി കീനാ കീനാ വഴി നിയന്ത്രണവിധേയമായെന്ന് പറയുന്നു. ഓഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി (ഈ തീയതി മുതൽ കരിയാറിയെക്കാണാൻ പാറേമോ കലച്ചുനെ അനുവദിച്ചില്ല. മരിച്ചശേഷംമാത്രം കാണിച്ചു! എന്തു കൊണ്ട്?) കരിയാറി തന്റെ അവസാനത്തെ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. മറ്റാരു വൈദ്യൻ പറഞ്ഞു. ഈ പനി തിരിച്ചുവരുന്നപക്ഷം വലിയ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയില്ലെന്ന്. എന്നാൽ കൊരെയാ വൈദ്യൻ വയറുകഴുകാനുള്ള ഏതോ കടുത്ത മരുന്നു കൊടുത്തു. രോഗി ചർദ്ദിച്ചു. വീണ്ടും ബലമായി രണ്ടാമത് ഒരു ഡോസുകുടി കൊടുത്തു. കരിയാറിയുടെ നെഞ്ചിലാകെ അസുസ്ഥത അനുഭവപ്പെട്ടു അദ്ദേഹം ചുമച്ചു. കടുത്ത പനിയുടെ ഉച്ച സ്ഥായിയിൽ അദ്ദേഹം മാനസികവിഭ്രാന്തിയിലായി. മാനുവേൽ നസ്സാരെ എന്ന വൈദികന് കരിയാറിയുടെ മരണകരമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി (എന്നിട്ടും പാറേമോകലച്ചുനെ കാണാൻ അനുവദിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?) കരിയാറിയെ അറിയിച്ചു. കരിയാറി കുന്ന സാരിച്ച് കുർബാന സ്വീകരിച്ചു. കരിയാറിയുടെ മുൻ അടച്ചുപുട്ടിയാണ് എപ്പോഴും സുക്ഷിച്ചിരുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട്? രോഗിയായ അദ്ദേഹത്തെ തടവരയിൽ എന്നതുപോലെയാണ് പാർപ്പിച്ചിരുന്നത്. ആ മുൻയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തന്റെ വേലക്കാരൻ മിലാൻകാരനായ ജുണേപ്പേയോട് യഥാർത്ഥത്തിൽ താൻ അതീവ ഗുരുതരമായ അവസ്ഥയിലാണോ എന്ന് കരിയാറി തിരക്കി. മുന്നു വൈദ്യരാർ അവരുടെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരം രേവപ്പെടുത്തി. തുടക്കം മുതൽ ഒഴിയപ്പോഗം മനഃപൂർവ്വം തെറ്റായ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് നട

നൽ. ചികിത്സ മനഃപുർവ്വം വിഷപ്രയോഗമാകി. മുൻവെവദ്യനായ ലുതിന് കൊരെയാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാതെ വെറുതെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം “കോസ്റ്റിക് മരുന്നുപ്രയോഗം” (വിഷത്തെ വിഷംകൊണ്ട് എരിയിച്ചുകളയുന്ന രീതി) നടത്തി. തന്നെ സേവിക്കുവാൻവേണ്ടി ചുറ്റും കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവർക്കുമെതിരായി കരിയാറ്റി പൊറുപൊരുത്തു. കരിയാറ്റിയുടെ മരണശേഷം പഴയ ഗോവ പ്രേതനഗരമായി വാസയോഗ്യമല്ലാതായെന്നും ചരിത്രം! കരിയാറ്റി ഗോവയെ ശപിച്ചു എന്നു പുരാവൃത്തം! പഴയഗോവ പ്രേതനഗരമായി മാറി. അവ സാനും തനിക്ക് തന്നെ മരുന്നിനെപ്പറ്റി അവരെയെല്ലാം അദ്ദേഹം കൂറ്റപ്പെടുത്തി. ഗോവൻ പാതിരിയായ ജോസഫ് ആന്റേണിയെ പ്പറ്റി കരിയാറ്റി പറഞ്ഞു, അയാൾ തന്നെ ചതിച്ചു എന്ന്. സഭ യുടെ ഭാവി പാരേമാകലച്ചുനെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മർത്ത മറിയതേതാടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതൊന്നും അറിയാതെ പാരേമാകലച്ചുൻ! സെപ്പതംബർ 9 രാത്രി 9.30-ന് കരിയാറ്റി അണ്ട റിച്ചു. കരിയാറ്റിയുടെ മരണക്കിടക്കയ്ക്കു ചുറ്റും നിന്നിരുന്നത് ഗോവൻ കത്തീഡ്രലിലെ കാനൻ കന്നോറും, മാനുവൽ നസ്വാരെ ഉൾപ്പെടെ വേരെ ചിലരുമാണ്. കരിയാറ്റിയുടെ രോഗത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെദ്യൻ ഗോവൻ വെവ്വേണ്ടായിരെ അനേകം തവണ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർശനങ്ങൾ ഗുഡാലോചനയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു!

ഒരു രോഗവും ഇല്ലാതെ ഗോവയിൽ എത്തിയ കരിയാറ്റിക്ക് ഗോവയിൽ എത്തിയശേഷം ഉദരരോഗം, സ്കർവി, പനി എന്നിവ മെയ് 1-നും ഓഗസ്റ്റ് 1-നും ഇടയ്ക്ക് എങ്ങനെ പിടിപെട്ടു? ഓഗസ്റ്റ് 15 വരെയും തുടർന്നും അദ്ദേഹത്തെ ചികിത്സിച്ച മുൻവെവദ്യൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇടയ്ക്കിടെ ഗോവൻ വെവ്വേണ്ടായിരെ സന്ദർശിച്ചത്? തുടക്കം മുതൽ കപടചികിത്സയാണ് നടത്തിയതെന്ന് 3 വെദ്യമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്? രോഗിയായ കരിയാറ്റിയെ കാണാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ പാരേമാകലച്ചുനെ എവിടെയാണ് തടവരയിൽ ഇട്ടിരുന്നത്? വ്യാജവെദ്യൻ്റെ ചതികൊണ്ടാണ് കരിയാറ്റിയുടെ അന്ത്യം എന്ന് പാരേമാകലച്ചുൻ അകമാലിപ്പടിയോലയിൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഗോവയിൽ താമസിക്കുവെ കരിയാറ്റിക്കു പനി വന്നു എന്നും പനി പോക്കാൻ എന്ന വ്യാജേന കൊടുത്ത ചികിത്സകളൊക്കെ ചതിപ്രയോഗമായിരുന്നു എന്നും പാരേമാകലച്ചുൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാളിനോയുടെ ധയറിയിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. കരിയാറ്റിയുടെ ഭീകരമായ മരണത്തിൽ പാരേമാകലച്ചുൻ തെട്ടിത്തകർന്നു. തന്മുലം അദ്ദേഹം മൃതസംസ്കാരശുശ്രാഷ്ട്രകളിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. കരിയാറ്റി മരിക്കുന്നതുവരെ പാരേമാകൽ അച്ചന്നുമായി കാണുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും

ആരും അനുവദിച്ചില്ല. ഗോവൻ വൈഡ്രോയിയുടെയും വ്യാജച്ചി കിൽസ് നടത്തിയവരുടെയും മേൽ ഗുഡാലോചനയുടെ നിശ്ചൽ വീണുകിടക്കുന്നു. മരിക്കുന്നതുവരെ ദൗത്യസംഘത്തെ വെള്ളേറെ തടവിൽ എന്നതുപോലെ പാർപ്പിച്ചത് മനഃപൂർവ്വം ആയിരുന്നു.

കരിയാറ്റിയുടെ രോഗത്തെയും മരണത്തെയുംപറ്റി പോർച്ചു ഗീസുകാർ നൽകുന്നത് പരസ്പരവിരുദ്ധമായ റിപ്പോർട്ടുകളാണ്. 1786 ഓക്ടോബർ 6-ന് ഗോവയിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് അപ്പസ്തോ ലിക്ക് വികാരിക്ക് എഴുതുന്നത് കടുത്ത പനിനിമിത്തം ആയിരിക്കണം കരിയാറ്റി മരിച്ചത് എന്നാണ്. കൊച്ചിമെത്രാൻ അപ്പസ്തോ ലിക്ക് വികാരിക്ക് എഴുതുന്നത് ശ്രാസകോഗസംഖ്യമായ രോഗം നിമിത്തം കരിയാറ്റി മരിച്ചു എന്നാണ്. ഒരു ജോൺപാതിരി (പോർച്ചു ഗീസ് കർമ്മലീത്താക്കാരുടെ വിസിറ്റർ) പറയുന്നു, കൊച്ചിമെത്രാൻ പരഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന്. വരാപ്പുഴയിലെ കർമ്മലീത്താക്കാർക്കും കൊച്ചിയിലെ കർമ്മലീത്താക്കാരനായ മെത്രാനും സൽപ്പേര് നഷ്ടമാകുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നു. പ്രൊപ്പഗാന്തായിലെയും പാദ്രോവാദോയിലെയും മിഷണറിമാർ ഒന്നു ചേർന്ന് പല കത്തുകളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിച്ചടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. രാഷ്ട്രീയസമർദ്ദം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ സൽപ്പേര് വീണ്ടെടുക്കാനാവില്ലെന്ന് അവർ ഇരുകുട്ടർക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. കരിയാറ്റിയുടെ രക്തസാക്ഷിത്തെത്തപ്പറ്റി പല തരത്തിലുള്ള കമകൾ മെന്നത് അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൂടിയും സത്യത്തെ മുടിവയ്ക്കുവാൻ ഏകിക്കലും അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. മൺമറ്റതെ കരിയാറ്റിമല്പാനെപ്പറ്റി അവർ കളിക്കരണങ്ങൾ എഴുതി പ്രചരിപ്പിച്ചു. പാദ്രോവാദോയുടെയും പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെയും പക്കൽനിന്ന് അധികാരം പിടിച്ചട്ടത്ത് അവരെ പുറത്താക്കാൻ ഇരഞ്ഞിപ്പുറപ്പെട്ട ഗുഡാലോചനക്കാരനും അധികാരമോഹിയും ആയിരുന്നു കരിയാറ്റി എന്നവർ പ്രചരിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. തന്റെ മേലധികാരികൾക്കെതിരായി മറുതലിച്ച കരിയാറ്റിയെ ദേവം ശിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നെന്ന് അറിവുള്ളവരെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നവർപോലും വിശ്രസിച്ചു! യാമാർത്ഥ്യത്തെ മനഃപൂർവ്വം മറച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് പ്രൊപ്പഗാന്താ 1789 നവംബർ 1-ന് ഇപ്രകാരം എഴുതി: അനൈക്കുത്തെ വളർത്തി എടുത്തവരിൽ പ്രമുഖനാണ് കരിയാറ്റി! അപ്പസ്തോലിക് വികാരിയാത്തിനെതിരെ യുദ്ധം പ്രവൃഥിച്ച നേതാക്കന്നാരിൽ പ്രധാനി!

മലബാർ ഭാഷ്യം

കരിയാറ്റിയെപ്പറ്റി മാർത്തോമാ നസാണികൾക്കിടയിൽ പൊതുവെ പ്രചരിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് താഴെപ്പറയുന്നത്.

- 1) മലബാറിലും ഗോവയിലും ലിസ്റ്റബണിലും ഉണ്ഡായ ഗുഡാ ലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് കരിയാറി കൊല്ലപ്പെടുന്നത്.
- 2) കരിയാറിയെ മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കി എങ്കിലും ഇന്ത്യയി ലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിൽനിന്ന് മനഃപൂർവ്വം ലിസ്റ്റബണിൽ താഴുവച്ചു.
- 3) മാർപ്പാപ്പായും പ്രോപ്പഗാന്തായും പോർച്ചുഗീസ് രാജഭരിയും മാർത്തേതാമാ ആറാമൻ്റെ പുനരൈരക്കും കരിയാറിക്ക് മാത്ര മായി ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.
- 4) ലിസ്റ്റബണിലെ മന്ത്രിയുടെ ഗുഡാലോചനപ്രകാരമാണ് കപ്പി താൻ കരിയാറിയെ മലബാർ തീരത്തിനകാരെ ഗോവയി ലേക്ക് ബലമായി കൊണ്ടുപോയത്.
- 5) ധാതോരു കാരണവശാലും കരിയാറിയെ ഗോവയിലെത്തി കുമമുന്പ് മലബാറിൽ കാലുകുത്തിക്കരുത്തെന്ന് കപ്പിത്താന് രഹസ്യ കൽപ്പന ആരോ നൽകിയിരുന്നു.
- 6) അരോഗ്യധാരകനായ കരിയാറിക്ക് മരണകരമായ ധാതോരു രോഗവും ഗോവയിലെത്തുന്തുവരെ ഉണ്ഡായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പാറേമാക്കൽ അച്ചനും കരിയാറിക്കും അങ്ങോടുള്ള ധാത്രാവേളയിലും ലിസ്റ്റബണിൽ താമസിക്കുന്ന പോഴും മാരകമായ പല രോഗങ്ങളും ഉണ്ഡായെങ്കിലും അവ യെല്ലാം സുവാമായി. ഇരുവരും മടങ്ങിപ്പോരുന്നത് നല്ല ആരോ ഗുസ്തിയിലാണ്.
- 7) ഗോവയിൽ എത്തിയ കരിയാറി ഒരു വിരുന്നിനു പോയപ്പോൾ ആരോ വിഷം കൊടുത്തു. റോട്ടി മുറിക്കാനും ജാം പുരട്ടാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന കത്തിയുടെ ഒരു വശത്ത് വിഷം പുരട്ടിയിരുന്നു. വിഷം പുരട്ടാത്തവശം മുകളിലേക്കും വിഷം പുരട്ടിയ വശം താഴേക്കുമായി കത്തി റോട്ടിയോടൊപ്പം വച്ചിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് മേശയിൽ പ്രത്യേക ഇരിപ്പിടവും പ്രത്യേക ഷ്ടൈറ്റുകളും കത്തികളും ഒക്കെ ആർക്കും സംശയം തോന്നാത്ത വിധത്തിൽ വച്ചിരുന്നു. വിരുന്നു കഴിയുന്നതിനുമുമ്പേ വിഷബാധയേറ്റ കരിയാറി അസാധ്യനായി ചർദ്ദിച്ചുതുടങ്ങി. റോട്ടി മുറിക്കാനും മാങ്ങാ പുളാനും ഉപയോഗിച്ച കത്തിയിൽ വിഷം പുരട്ടിയിരുന്നു.
- 8) കരിയാറിയെ വിരുന്നിനു കഷണിച്ചവർ പാറേമാകലെച്ചുനെ കഷണിച്ചിരുന്നില്ല.
- 9) കരിയാറിക്ക് വിഷബാധയേറ്റ വിരുന്നു നടന്നത് ഗോവയിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഹസിൽവച്ചാണ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പകേജ്, തീർച്ചയില്ല.

നീത്. അവ ഒക്കെ ആര്, ആർക്ക്, എന്ന്, ഏന്തിനുവേണ്ടി എഴുതി എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രോമിലും, ലിസ്റ്റബണിലും, ഗോവയിലും ആണ് അവയിൽ സ്വഹഭൂതിപക്ഷവും ഇന്നും സുക്ഷ്മിക്കപ്പെടുന്നത്. വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അടിക്കുറിപ്പുകളിലും മറ്റും പുണ്യദ്ദോക്കനായ പ്ലാസിയ് അച്ചൻ അവയെപ്പറ്റി സുചനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. *Homage to Mar Cariattil* എന്ന പേരിൽ രോമിൽനിന്ന് മാർത്തേതാമായോഗം 1987-ൽ പ്രസി ഡൈക്ടർച്ച് പുസ്തകത്തിൽ ആദരണ്ണീയനായ ചാർസ് പെപ്പേങ്ങാട്ട് അച്ചൻ്റെയും, ഇ.എ.ആർ.ഹംബി അച്ചൻ്റെയും ലേവനങ്ങളിൽ മേൽപ്പ് റണ്ട് കത്തുകൾ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. ഇതുവരെ കണ്ണടക്കത്തിട്ടുള്ളതും ഇനിയും കണ്ണടക്കപ്പെടേണ്ട തുമായ രേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാക്കെ അതിശയോക്തിയല്ലെന്നും ആരെയും താരിക്കാനോ താഴ്ത്തിക്കെട്ടാനോവേണ്ടി ആരെകിലും ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് പരത്തിയ കിംവദാനികളല്ലെന്നും തെളിയുന്നു. കരിയാറ്റിയുടെ ഭാതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായ ഫോറൻസിക് പരിശോധനകൾക്കു വിധേയമാക്കണമെന്നും, അപ്പോൾ കൂടുതൽ സത്യം പുറത്തുവരുമെന്നും ഇതെഴുതുന്നയാൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. കരിയാറ്റിക്കു വിഷം കൊടുത്തു. വ്യാജച്ചികിത്സയും വിഷമായി! “അവരണ്ണില പൊകിമാറ്റി കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലെ പുഴിമൺ കുറെ നീക്കിയപ്പോൾ അഭിവന്ധ തിരുമേനിയുടെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങളായ അസ്ഥിക്ക്ഷണങ്ങളും മറ്റും കാണാറായി. കാലപ്രസ്ഫടംമുലം അസ്ഥിപത്രങ്ങൾ നുറുങ്ങിപ്പോടിണ്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും കല്ലറയിലെ ഉണ്ണായ മണ്ണിനിടയിൽനിന്ന് കാലിഞ്ചു മുതൽ ഉദ്ദേശ്യം ദതിഞ്ചുവരെ വലിപ്പമുള്ള നുറോളം അസ്ഥിശകലങ്ങളും, സംസ്കാരസമയത്തു ശരീരത്തിൽ അണിയിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി കുറെ കസവുനുൽക്കുണ്ടായും പട്ടവസ്ത്രഭാഗങ്ങളും ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ബെൽറ്റിന്റെ ലോഹനിർമ്മിതമായ ബക്കിളും അതോടൊപ്പം അഭിവന്ധ തിരുമേനിയുടെ രക്തമാംസാസ്ഥികൾ ലയിച്ചുചേർന്ന കുറെ മണ്ണമായിരുന്നു ഭാതികാവശിഷ്ടങ്ങളായി കല്ലറയിൽനിന്ന് എടുത്ത പേടകത്തിനുള്ളിൽ നാങ്ങൾ സംഭരിച്ചത്.” (റി.കെ. വർക്കി ചേർത്തല, “മാർ കരിയാറ്റി മെത്രാപ്പാലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ ഭാതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ, ഗോവായിൽനിന്ന് ആലങ്ങാട്ടേക്ക്”, മാർ കരിയാറ്റി സ്മാരകഗ്രന്ഥം, Devamatha Publications, Trichur, 1969, p.95)

1786 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് സംസ്കരിച്ച കരിയാറ്റിയുടെ കബിടം തുറന്നത് 1960 ഡിസംബർ 10-ന് ആണ്. 174 വർഷംകൊണ്ട് പ്രായപൂർത്തിയായ ഓരോളുടെ സകല അസ്ഥികളും കാൽ ഇഞ്ചുമു

തൽ ഒരിഞ്ഞുവരെ മാത്രം ശ്രേഷ്ഠിക്കത്തക്കവിയം ഒടിഞ്ഞു നുറു അണാറില്ല. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വിഷബാധയേറ്റിരുന്നു എന്നു വ്യക്ത മാക്കുന്ന ഒരു തെളിവാണിത്. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ കാലംകാണ്ട് എല്ലാ അസ്ഥികളും ഭ്രവിച്ച് പൊടിയുകയില്ല. ഫോറൻസിക് പരിശോധന നടത്തിയാൽ വിഷബാധ തെളിയുന്നതാണ്. മാർത്തേതാ മാനസാണികളുടെ ഏകുക്കുത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുംവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയായ മാർ കരിയാറ്റിയെ ഒട്ടും വൈകാതെ വിശുദ്ധ രൂടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണ്.

പഴയകുറിനെയും പുത്തൻകുറിനെയും ഓനിപ്പിച്ച് സഭയെ ഏകുക്കുത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനും വൈദേശികവർക്കരണ ത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാനും മാർത്തേതാമാനസാണികളുടെ ശ്രേഷ്ഠികവും ആരാധനാക്രമപരവുമായ വ്യക്തിത്രത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനും വിദേശഭരണത്തിൽനിന്ന് നാടിനെയും നാട്ടുകാരെയും സഭയെയും സമുദ്ദായത്തെയും രക്ഷിക്കുവാനുംവേണ്ടി ഇരങ്ങിപ്പു റപ്പുട്ട് ദാത്യസംഘത്തെ സഭയുടെ വീരപുരുഷമാരും രക്തസാക്ഷികളും വിശുദ്ധമാരുമായി കാണേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഒരു പ്രവ്യാപനം നടത്താൻ ഇനിയും എത്രനാൾ കാത്തിരിക്കണം!